

Landbrugsministeriet. København, den 6. december 1967.

a. Landbrugsministeriet anmoder om finansudvalgets tilslutning til en ændring af de gældende regler for ydelse af statstilskud til de landøkonomiske foreningers konsulenter i driftsøkonomi og til, at merudgiften herved, der på årsbasis er beregnet til 3,3 mill. kr., kan afholdes på forventet efterbevilling for indeværende finansår med 1,8 mill. kr.

b. I forbindelse med en nyordning i 1955 af statens tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed fastsattes en række særlige vilkår for tilskud til konsulenter i driftsøkonomi. Formålet hermed var at sikre, at statens tilskud blev anvendt til udarbejdelse af regnskaber af driftsvejledningsmæssig betydning og ikke til rene skatte-regnskaber. Ud fra en forudsætning om, at der ville være forbundet betydelige arbejdslettelser med et stigende antal regnskaber, blev det bl. a. fastsat, at der til hver forening ydes fuldt tilskud til en konsulent for de første 100 regnskaber, men kun halvt tilskud for regnskaber over 100. Altså med 100 regnskaber tilskud til én konsulent, med 300 regnskaber tilskud til 2 konsulenter, med 500 regnskaber tilskud til 3 konsulenter o.s.v. Det har imidlertid vist sig, at den opstillede forudsætning med hensyn til arbejdslettelser ved stigende antal regnskaber ikke helt holder stik, og bestemmelsen har endvidere haft den uheldige virkning, at man ikke har fået en udvikling i retning af regnskabsarbejdets samling i foreninger dækkende større områder, idet den gældende regel tværtimod har begunstiget regnskabsarbejdets opdeling i små foreninger med kun omkring de 100 regnskaber, som betinger fuldt tilskud til en konsulent. Også i andre henseender har det vist sig, at de særlige regler for ydelse af tilskud til driftsøkonomikonsulenter ikke virker hensigtsmæssigt. Dette gælder såvel reglen om, at et særlig omfattende regnskab (B-regnskab) regnes = 3 almindelige regnskaber (A-regnskaber), som reglen om, at der kun ydes tilskud til de assistenter hos regnskabskonsulenter, der har agronomuddannelse. Disse forhold blev fremdraget under regeringens forhandlinger med landbrugets organisationer i maj 1967, og regeringen indvilligede i at søge tilvejebragt det økonomiske grundlag for ændring af de gældende tilskudsregler.

Med henvisning hertil er der nu af De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger i en henvendelse til landbrugsministeriet stillet forslag om følgende ændringer:

1. Reglen om, at 100 regnskaber betinger fuldt tilskud til én mand, medens regnskaber udover 100 kun betinger fuldt tilskud til én mand for hver 200 regnskaber, ændres, således at der kan ydes fuldt tilskud til én mand for hver 125 regnskaber. 125 regnskaber svarer til det hidtidige gennemsnitlige antal regnskaber, og denne ændring vil således ikke medføre nogen merudgift for staten.
2. Udvidede driftsregnskaber (B-regnskaber) skal gælde = 4 almindelige regnskaber (A-regnskaber) mod nu 3. Det er vanskeligt på forhånd at sige noget om den med denne ændring forbundne merudgift, da dette helt afhænger af den til enhver tid værende interesse i at få udarbejdet de meget arbejdskrævende B-regnskaber, som bl. a. er af stor værdi for Det landøkonomiske driftsbureau. Der er dog ikke grund til at tro, at ændringen vil medføre nogen væsentlig merudgift.
3. Der ønskes adgang til at opnå statstilskud til assistenter hos driftsøkonomikonsulenter, selv om disse assistenter ikke er agronomer. Denne ændring begrundes med, at landmændenes regnskabsføring efterhånden er så tidkrævende, at der ikke levnes konsulenterne tid til deres egentlige driftsvejledningsfunktion over for landmændene, medens på den anden side en væsentlig del af regnskabsarbejdet på fuldt forsvarelig måde kan varetages under konsulenternes kontrol af ikke-agronomer, f. eks. de landbrugsteknikere (mellemteknikere), der nu kan påregnes uddannet. Den gældende regel indebærer således en vis anvendelse af overkvalificeret arbejdskraft, hvilket er særlig uhensigtsmæssigt i en tid, hvor der er knaphed på agronomer.